
ROZPROŚCIĆ SIĘ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz prosty).

inf rozprościć się (1). ◇ [praet 3 sg f rozprościła się.] ◇ part praet act rozprościwszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

*Wyprostować się, przestać być krzywym, zgiętym (2) : iáko owo brzydka rzecz/ kiedy ktho ná koniu fiedzi wyciągnąwłzy ku pierfiam końkim nogi/ á sam fie dziwnie rośprościwłzy/ iákoby ítháwu w nim nie było *Górndworz E8v; Sich auffrichten. Wítác. Rozprościć się. Erigere se. Calag 439a; [rzekł iey [Jezus]: Niewiálto odpulfczona ieltes od niemocy twoiey. Y włożył ná nię ręce/ y nátychmiał rośprościłá fię [erecta est] BudBib Luc 13/13 (Linde s.v. rozprościć)].**

Formacje współrdzenne cf PROSTOWAĆ.

KW